

[Justitsministeren.]

lov. Der er her ikke nogen Sammenligning mulig mellem Anklagemyndighedens Repræsentanter og Dommerne.

Det ærede Medlem Hr. Svend E. Johansen ligesom det ærede Medlem Hr. J. S. Foget var inde paa det Spørgsmaal, om Rigsadvokaten burde have Afvisningsbeføjelse i nogle Tilfælde. Det ærede Medlem Hr. Svend E. Johansen mente nej. Det forekommer mig dog, at de Indrømmelser, jeg i saa Henseende har gjort over for Dommerforeningen, er meget minimale, idet Rigsadvokaten jo kun kan undlade at indbringe Klager, som efter Klagerens egen Fremstilling er aabenbart urimelige. Hvis man ikke kan overlade saa megen Myndighed til en Rigsadvokat, ved jeg ikke, hvad man mener. Det ærede Medlem Hr. J. S. Foget sagde, at naar Rigsadvokaten faar den Beføjelse, bør Adgangen i § 9, Stk. 6, til at paalægge Klageren Bøde udgaa. Dette Argument kan synes bestikkende, som enkelte af dette ærede Medlems Argumenter undertiden er, men det er ikke rigtigt. Rigsadvokatens Prøvelse maa naturligvis ogsaa efter Formuleringen der være af en ret summarisk Karakter; han skal i Virkeligheden kun paase, at ikke de fuldkomne oplagt meningsløse Klager gaar ind. Det kan derfor meget vel tænkes, at Klagens Urimelighed først bliver klar under selve Appelrettens Behandling af Sagen, og der vil da fremdeles være Trang til at reagere over for saadanne Klager.

Endelig sagde det ærede Medlem Hr. Elgaard, at det var usikkert efter § 9, Stk. 2, hvornaar Ministeren vil finde, at der foreligger Forhold, der svækker eller gør uværdig til Agtelse eller Tillid. Ja, det er det jo, men jeg har overført denne Regel ordret fra den gældende Retsplejelovs § 49, og da den ærede Ordfører er en saadan Modstander af at ændre Retsplejeloven, maa han formentlig være en udpræget Tilhænger netop af det, han her kritiserer. Indvendingen er altsaa lidt uheldig, medmindre den ærede Ordfører mente, at Bestemmelsens nærmere Formulering bør rette sig efter, til hvilket politisk Parti vedkommende Justitsminister hører. Men det vilde gøre Lovgivningen endnu mere indviklet, end den hidtil har været.

Jeg kom til at sige „endelig“ før. Det var ikke Meningen; den ærede Ordfører har nemlig rettet endnu til Indvendinger. Det ærede Medlem Hr. Elgaard sagde, det var vanskeligt for Appelretten at afgøre disciplinære Klager uden at komme ind paa de materielle Forhold. Jeg tror ikke, det

vil volde nogen større Vanskelighed i Praxis, saa meget mindre som Appelretten jo ikke skal bedømme de materielle Forhold, og den ordinære Ret standser Sagen, saa længe Appelretten behandler det særlige disciplinære Spørgsmaal. Det vil altsaa formentlig ordne sig let i Praxis. Endvidere sagde den ærede Ordfører for Venstre, at en Dommer er uheldigt stillet, hvis han, efter den Ændring af Forslaget, som jeg nu har bebudet, frifindes af Højesteret efter at være blevet dømt af Appelretten. Ja, det er aldrig behageligt saadan noget, det vil jeg indrømme, men Appel til Højesteret i Afskedigelsessager er jo ikke ønsket af mig, men netop ønsket af de Dommere, som det ærede Medlem nu beklager, for at fjerne enhver Tvivl om den tidligere Bestemmelses Grundlovsmæssighed, hvorefter Appelretten var sidste Instans.

Jeg har talt saa længe om disse indledende Ting, at jeg egentlig havde mest Lyst til at springe det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen over, men det vilde være alt for hensynsløst, og jeg skal derfor gøre nogle enkelte Bemærkninger til denne ærede Ordfører.

I Virkeligheden gik det ærede Medlems Tale blot ud paa at slaa fast, at det kommunistiske Parti — som altid, i en hvilken som helst Sag — ansaa det for det vigtigste i Sagen at blive af med den nuværende Justitsminister. Det er noget, vi ved, det behøver man ikke hver Gang at ofre saa mange Ord paa. Jeg har sagt tidligere, at det vil det ærede Medlem ikke faa den allerfjerneste Indflydelse paa, og det er maaske det, der irriterer ham. Den ærede Ordfører for Kommunerne hævdede imidlertid, at dette Forslag var det eneste Forslag, fremsat af mig, som ikke var Udtryk for den mest hvidevrede Reaktion. Jeg har nok vidst, at det ærede Medlem ikke var særlig fortrolig med det Arbejde, jeg hidtil har præsteret, men at han skulde være helt ukendt med en hel lang Række af de Love, jeg har gennemført, bl. a. Socialreformen, som indeholder umaadelig store Fremskridt, det troede jeg dog ikke. Men i hvert Fald maa det ærede Medlem undskylde, at jeg anser det for under min Værdighed at diskutere dette Spørgsmaal med ham paa det Grundlag. Hans voldsomme Ophidselse, hans voldsomme Angreb paa min Reaktion er i Virkeligheden ogsaa først begyndt, da jeg gennemførte et Svangerskabsforslag, der laa lige paa Siden af det, man har gennemført i Rusland — det kunde han ikke tage.

Samtlige ærede Ordførere kan egentlig siges at have set med Velvilje paa en Revi-